

РЕШЕНИЕ

№ 1512

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
като разглежда докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110213600 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

С Наказателно постановление № 724254 – F716738/05.09.2023 г., издадено от заместник – директор на ТД на НАП - София, на основание чл. 180а ал. 1 ЗДДС на "xxxxxxxxxxxx" ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxxxxxx, е наложена имуществена санкция в размер на 21 929, 39 лева /двадесет и един хиляди деветстотин двадесет и девет лева и тридесет и девет стотинки/ за нарушение на чл. 86 ал. 1 т.1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 82 ал. 2 т. 3 ЗДДС.

Недоволно от наказателното постановление е останало санкционираното юридическо лице, което го атакува със срочно подадена жалба с искане за отмяна поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Навеждат се твърдения, че АУАН и НП не отговарят на изискванията за съдържание по чл. 42 ал. 1 т. 3 и т. 4 ЗАНН и по чл. 57 ал. 1 т. 5 ЗАНН, тъй като не са посочени датата, мястото на извършване на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Акцентираща се, че в АУАН не е посочена датата на извършване на нарушението, като се навеждат аргументи, че този пропуск ограничава правото на защита на въззивния жалбоподател. Излагат се и доводи, че в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство не е установено по несъмнен и категоричен начин извършването на нарушението. Изтъква се, че в АУАН и НП е посочена неправилна правна квалификация на нарушението. Соча се, че дружеството – жалбоподател е изпълнило задължението си по чл. 86 ал. 1 т. 1

ЗДДС да издаде протокол по чл. 117 ЗДДС, който е включен в отчетните регистри - в дневника за покупки и дневника за продажби, преди издаване на обжалваното наказателно постановление. Навежда се, че наказващият орган неправилно е приложил санкционната разпоредба на чл. 180а ал. 1 ЗДДС, като е приел, че дружеството – жалбоподател има право на пълен данъчен кредит. Алтернативно се излагат съображения, че се касае за маловажен случай на административно нарушение, като маловажността се аргументира с липсата на настъпили вредни последици за държавния бюджет, както и с това, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 86 ЗДДС, макар и със закъснение. По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалваното наказателно постановление, алтернативно – за отмяната му и предупреждаването на нарушителя по реда на чл. 28 ал. 1 ЗАНН или за неговото изменение.

В съдебно заседание дружеството - жалбоподател "xxxxxxxxxxxx" ЕООД, редовно призовано, не изпраща представител.

Наказващият орган - заместник – директор на ТД на НАП - София, редовно призован, се представлява от юрк. М. Г. с приложено по делото пълномощно, която пледира обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено, а жалбата - оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Счита, че извършването на нарушението е доказано по несъмнен и категоричен начин от събраните в съдебното следствие доказателства. Излага аргументи, че в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи, че липсват основания за приложение на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, тъй като са установени и други идентични нарушения, за които дружеството е санкционирано с издадени наказателни постановления, макар последните да не са влезли в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 120, 00 лева и навежда възражение за прекомерност в случай на претендирано адвокатско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 58д т. 1 ЗАНН, от санкционираното юридическо лице и при спазване на срока по чл. 59 ал. 2 ЗАНН (наказателното постановление е връчено на упълномощен представител на дружеството – въззивник на 13.09.2023 г., а жалбата е подадена на 27.09.2023 г.), поради което следва да бъде разгледана по същество.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателя "xxxxxxxxxx" ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxxxx, е търговско дружество, регистрирано в Република България, със седалище в гр. София, адрес на управление район Възраждане, бул. „xxxxxxxx“ № 69, ет. 2, ап. 3, с управител М.С.. Дружеството – въззивник е регистрирано по ЗДДС, считано от 04.05.2020 г. на основание регистрация по избор, независимо от облагаемия оборот.

С резолюция за извършване на проверка № П – 22221123116400-ОРП-001/15.06.2023 г. на главен инспектор по приходите при ТД на НАП – София било възложено извършване на проверка по прихващане или възстановяване на ДДС по отношение на "xxxxxxxxxx" ЕООД за периода от 01.03.2023 г. до 31.05.2023 г. Извършването на проверката било възложено на свидетелката К. В. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП - София, като било указано проверката да завърши в срок до 07.07.2023 г. С промяна на резолюция за извършване на проверка № П – 22221123116400-ОРП-002/07.07.2023 г. срокът за извършване на проверката бил удължен до 11.07.2023 г.

При извършване на проверката било установено, че в проверявания период дружеството е извършвало търговия с електроенергия, организиране на пазара на електрическа енергия, инвестиционна дейност в енергийни обекти за производство и търговия с енергия, произведена от всякакъв вид енергийни източници; реконструкция и експлоатация на обекти в сферата на енергетиката, производство, пренос и продажба на електрическа и/или топлинна енергия.

Било установено, че за данъчен период месец май 2023 г. „xxxxxxxxxx“ ЕООД е получател на доставка на услуга – търговски права за пренос на ел. енергия – „капацитети“ с доставчик “JAO S.A., JOINT ALLOCATION OFFICE S.A.” LU22902629, със седалище Люксембург – доставчик, който не е установен на територията на страната. За посочената доставка “JAO S.A., JOINT ALLOCATION OFFICE S.A.” доставчикът издал инвойс фактура № S000253227/16.05.2023 г. Данъчната основа била в размер на 2 192 939 лева.

В срок до 31.05.2023 г. дружеството - жалбоподател не начислило данъка по реда, предвиден в чл. 86 ал. 1 т. 1 - 3 ЗДДС - не издало протокол по чл. 117 ЗДДС, в който да посочи данъка на отделен ред; не включило размера на данъка при определяне на резултата за данъчен период месец май 2023 г. в справката - декларация за същия данъчен период; не посочило протокола в отчетните регистри за същия данъчен период. Данъкът не бил начислен и през следващия данъчен период – месец юни 2023 г.

Същевременно от страна на „xxxxxxxxxx“ ЕООД до органите по приходите не били подадени уведомления по чл. 126 ал. 3 т. 2 ЗДДС за неправилно отразени в отчетните регистри документи.

В неустановен момент след 10.07.2023 г. с протокол № ***** с посочена дата на издаване 24.05.2023 г. дружеството – въззивник начислило данъка за доставката, получена по фактура № S000253227/16.05.2023 г., в

размер на 438 587, 72 лева. Протоколът бил включен в отчетните регистри по чл. 124 ЗДДС и в справка – декларация по чл. 125 ЗДДС, подадена пред ТД на НАП – София с вх. № 22111430570/14.08.2023 г., за данъчен период - месец юли 2023 г.

Проверката приключила с акт за прихващане или възстановяване № П – 22221123116400-004-001/11.07.2023 г., в който се съдържали констатации, че по отношение на доставките, получени от “JAO S.A., JOINT ALLOCATION OFFICE S.A.” LU22902629, през проверявания период, дружеството – въззивник не е изпълнило задължението си да начисли дължимия ДДС с издаване на протоколи по чл. 117 ЗДДС.

Във връзка с установеното неспазване на разпоредбите на чл. 86 ал. 1 т. 1 – 3 ЗДДС вр. чл. 117 ЗДДС, установено при извършената проверка, до дружеството – въззивник била изпратена покана изх. № 13-53-06-282/11.07.2023 г. за явяване на законния или упълномощен представител на дружеството – въззивник за съставяне на АУАН.

На 04.08.2023 г. в присъствието на двама свидетели и на упълномощен представител на дружеството – въззивник свидетелката К. В. съставила акт за установяване на административно нарушение № F716738/04.08.2023 г., с който срещу „xxxxxxxxxx“ ЕООД било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че не е изпълнило задължението си да начисли ДДС по получената на 16.05.2013 г. доставка на услуга от “JAO S.A., JOINT ALLOCATION OFFICE S.A.” LU22902629, като издаде протокол по чл.117 ал. 1 т. 1 ЗДДС, в който да посочи данъка на отделен ред, включи размера на данъка при определяне на резултата за данъчен период месец май 2023 г. в справка – декларация по чл. 125 ЗДДС за същия данъчен период и посочи документа в отчетните регистри, депозирани пред приходната администрация в срок до 31.05.2023 г., квалифицирано като нарушение на чл.86, ал.1, т. 1, т.2 и т.3, вр. чл. 82 ал. 2 т. 3 от ЗДДС.

При съставяне на АУАН, както и в срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН от страна на дружеството – жалбоподател не били направени възражения.

На 05.09.2023 г. въз основа на съставения АУАН № F716738/04.08.2023 г., Пламен Георгиев – заместник - директор на ТД на НАП – София, издал обжалваното Наказателно постановление № 724254 – F716738/05.09.2023 г., с което на основание чл. 180а ал. 1 ЗДДС наложил на "xxxxxxxxxx" ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxxxx, имуществена санкция в размер на 21 929, 39 лева /двадесет и един хиляди деветстотин двадесет и девет лева и тридесет и девет стотинки/ за нарушение на чл. 86 ал. 1 т.1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 82 ал. 2 т. 3 ЗДДС.

При извършената от страна на органите по приходите проверка били установени общо шест идентични нарушения, четири от които, включително процесното, касаели получени от дружеството – въззивник доставки с доставчик “JAO S.A., JOINT ALLOCATION OFFICE S.A.” LU22902629.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз

основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетеля К. В., както и писмените доказателства, приобщени на основание чл. 283 НПК - наказателно постановление № 724254 – F716738/05.09.2023 г., издадено от заместник – директор на ТД на НАП - София, АУАН № F716738/04.08.2023 г., пълномощно с нотариална заверка на подписа от 02.11.2022 г., покана до "xxxxxxxxxxxx" ЕООД изх. № 13-53-06-282/11.07.2023 г., протокол № *****/24.05.2023 г., справка – декларация за данък върху добавената стойност с вх. № 22111430570/14.08.2023 г. за месец юли 2023 г., ведно с извадка от дневник продажби за месец юли 2023 г. от ИС на НАП, резолюция за извършване на проверка № П – 22221123116400-ОРП-001/15.06.2023 г., и промяна на резолюция за извършване на проверка № П – 22221123116400-ОРП-002/07.07.2023 г., акт за прихващане или възстановяване № П – 22221123116400-004-001/11.07.2023 г., заповед № ЗЦУ – 1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, инвойс фактура № S000025327/16.05.2023 г., извлечение от електронна кореспонденция, протокол № 1948061/06.07.2023 г.

Съдът кредитира събраните по делото доказателства - същите са логични, еднопосочни, последователни и взаимнокореспондиращи си. Свидетелката К. В. е извършила проверката на дружеството - въззивник и пред съда възпроизвежда обстоятелствата на извършената проверка и констатациите от същата. Съдът се довери на показанията ѝ, като намери, че същите са еднопосочни, последователни и напълно кореспондират на писмените доказателства.

Съдът кредитира и писмените доказателства, събрани в съдебното следствие, които също оцени като еднопосочни, последователни, непротиворечиви и съответни и на събраните гласни доказателства.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Както АУАН, така и НП, са издадени от компетентни административни органи. Съгласно чл. 193 ал. 2 ЗДДС актовете за установени нарушения на разпоредбите на ЗДДС се съставят от органите по приходите, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Актът за установяване на нарушението е съставен от свидетелката К. В., която заема длъжност "главен инспектор по приходите" в ТД на НАП - София и има качеството "орган по приходите" съгласно чл. 7 ал. 1 т. 4 ЗНАП. Наказателното постановление е издадено от Пламен Георгиев – заместник - директор на ТД на НАП - София, който е оправомощен от изпълнителния директор на НАП да издава наказателни постановления за нарушения по чл.

180 ЗДДС и чл. 180а ЗДДС, видно от приетата като писмено доказателство заповед № ЗЦУ - 1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП /т. 1.3/.

При съставяне на АУАН и издаване на НП не са нарушени сроковете по чл. 34 ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

Не са основателни възраженията на въззивника за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, касаещи съдържанието на АУАН и НП. Както в АУАН, така и в НП, при това при пълна идентичност са описани обстоятелствата на нарушението - посочена е датата на данъчното събитие, предмета на облагаема доставка, датата на изискуемост, както и крайният срок за надлежно изпълнение на задълженията по начисляване на данъка, а именно 31.05.2023 г. Действително, в АУАН и в НП не е посочена конкретната дата на извършване на нарушението. В случая доколкото се касае за нарушение, осъществено чрез бездействие, датата на нарушението е първият ден, следващ изтичането на срока, в който, като е било длъжно, дружеството – въззивник не е самоначислило ДДС по реда, предвиден в чл. 86 ал. 1 ЗДДС. Т.е. в случая нарушението е извършено на 01.06.2023 г. Непосочването на конкретната дата на извършване на нарушението в АУАН и НП е формално нарушение на чл. 42 ал. 1 т. 3 ЗАНН и на чл. 57 ал. 1 т. 5 ЗАНН, но в случая няма характер на съществено процесуално нарушение, тъй като по никакъв начин не е ограничило правото на защита на въззивния жалбоподател. Както в АУАН, така и в НП, по достатъчно ясен и категоричен, при това безпротиворечив начин, е посочен срока, в който дружеството – жалбоподател е било длъжно да начисли ДДС по реда, предвиден в чл. 86 ал. 1 ЗДДС, но не е изпълнило това си задължение. Предвид горното съдът намира, че административното обвинение е ясно и категорично формулирано и не създава никакви затруднения при организиране защитата на въззивния жалбоподател.

Нарушения на процесуалните правила не са били допуснати и при съставяне и връчване на АУАН, с който е образувано административнонаказателното производство. АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели съгласно разпоредбата на чл. 40 ал. 3 ЗАНН и на упълномощен представител на дружеството - жалбоподател, подписан е от съставителя, свидетелите и представляващия дружеството – въззивник, на

когото е бил предявен и му е връчен препис.

Предвид горното съдът намира, че в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да налагат отмяна на наказателното постановление на това основание.

Съдът намери, че правилно е приложен и материалният закон. Дружеството „xxxxxxxxxxxx“ ЕООД е данъчно задължено лице по см. на чл. 3 ал. 1 ЗДДС. Получената доставка на услуга по фактура № S000253227/16.05.2023 г. с доставчик “JAO S.A., JOINT ALLOCATION OFFICE S.A.” е с място на изпълнение на територията на страната, поради което и се касае за облагаема доставка на услуга по см. на чл. 12 ал. 2 ЗДДС. Съгласно чл. 82 ал. 2 т. 3 ЗДДС данъкът е изискуем от получателя „xxxxxxxxxxxx“ ЕООД. Така за дружеството – жалбоподател е възникнало задължение да начисли данъка съгласно разпоредбата на чл. 86 ал. 1 т. 1 – 3 ЗДДС. Съгласно чл. 86 ал. 1 ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; 3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. Съгласно чл. 117 ал. 1 т. 1 ЗДДС дружеството - въззивник е следвало да начисли данъка като издаде протокол в срока по чл. 117 ал. 3 ЗДДС - не по-късно от 15 дни от датата, на която данъкът е станал изискуем. Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал. 4 ЗДДС данъкът става изискуем на датата на издаване на фактурата, когато е издадена преди 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е настъпило данъчното събитие. Т.е. в случая изискуемостта на данъка, дължим във връзка с доставката по фактура S000253227/16.05.2023 г., е настъпила на датата на издаване на инвойс фактурата – 16.05.2023 г. Предвид горното дружеството - жалбоподател е следвало да начисли данъка като издаде протокол по чл. 117 ЗДДС, в срок до 31.05.2023 г., да включи размера на данъка при определяне на резултата за същия данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 ЗДДС за този данъчен период и да посочи протокола в дневника за продажбите за данъчен период месец май 2023 г. Вместо това обаче дружеството е самоначислило данъка едва с протокол № ***** с посочена дата на издаване 24.05.2023 г., който бил включен в отчетните

регистри по чл. 124 ЗДДС и в справка – декларация по чл. 125 ЗДДС, заведена с вх. № 22111430570/14.08.2023 г., за данъчен период - месец юли 2023 г. Макар в протокола по чл. 117 ЗДДС да е посочена дата на издаването му 24.05.2023 г., т.е. в рамките на срока по чл. 117 ал. 3 ЗДДС, съдът намира, че протоколът е издаден в неустановен момент след 10.07.2023 г. Този извод съдът основава на обстоятелството, че на първо място протоколът, за който е посочено, че е издаден на 24.05.2023 г., не е бил включен в дневниците за продажбите за данъчни периоди месец май 2023 г. и месец юни 2023 г. и в справките – декларации по чл. 125 ЗДДС за същите данъчни периоди, а е отразен в дневника за продажбите и в справката – декларация едва за данъчен период месец юли 2023 г. На следващо място, като писмено доказателство по делото е приобщено извлечение от електронна кореспонденция между упълномощения представител на дружеството въззивник и орган по приходите, в която се съдържа извънпроцесуално признание на представляващия дружеството – въззивник за неиздаване на протоколи по чл. 117 ЗДДС по отношение на доставки на услуги, за които дружеството – въззивник не може да определи мястото на изпълнение. Дори и да се приеме обаче, че протоколът по чл. 117 ЗДДС е издаден на датата, посочена в него – 24.05.2023 г., то отново не може да се направи извод, че дружеството е изпълнило задължението си да начисли ДДС, тъй като както беше посочено, за да начисли данъка, задълженото лице следва освен да издаде протокол по чл. 117 ЗДДС и да включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 ЗДДС за този данъчен период, както и да посочи документа по т. 1 (т.е. протокола по чл. 117 ЗДДС) в дневника за продажбите за съответния данъчен период, а в случая задълженото лице е включило размера на данъка едва в справката – декларация по чл. 125 ЗДДС за данъчен период месец юли 2023 г., като е посочило протокола по чл. 117 ЗДДС в дневника за продажби за същия данъчен период – месец юли 2023 г.

Предвид горното съдът намери, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството - жалбоподател за извършено нарушение на чл. 86 ал. 1 т. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 82 ал. 2 т. 3 ЗДДС.

Отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна и се

ангажира за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност (чл. 83 ал. 1 ЗАНН), поради което не се налага обсъждане на субективна съставомерност на нарушението.

В наказателното постановление като основание за определяне и налагане на имуществената санкция е посочена разпоредбата на чл. 180а ал. 1 ЗДДС, която урежда специален състав на административнонаказателна отговорност за лице, което не начисли ДДС, в установения срок и по отношение на същия може да се използва право на данъчен кредит, като в този случай имуществената санкция за юридическите лица и едноличните търговци следва да се определи в размер 5 на сто от неначисления данък, но не по-малко от 50 лв. Не се споделят оплакванията във въззивната жалба, че в случая неправилно е определена санкционната разпоредба, тъй като за начисления данък дружеството – жалбоподател няма право на пълен данъчен кредит. Противно на тези доводи, за дружеството-жалбоподател съществува възможност да приспадне дължимия върху доставката на услуга ДДС, доколкото съгласно изричната норма на чл.69, ал.1, т.3 ЗДДС, по отношение на същия може да се използва право на данъчен кредит. С оглед на това административнонаказателната отговорност на дружеството – жалбоподател за извършено нарушение по несвоевременно начисляване на ДДС правилно е ангажирана на основание разпоредбата на чл. 180а ал. 1 ЗДДС. Наказващият орган правилно е индивидуализирал имуществената санкция на основание чл. 180а ал. 1 ЗДДС, като при размер на неначисления данък от 438 587,72 лева е наложил имуществена санкция в размер на 21 929,39 лева (5 % от 438 587,72 лева). Няма основания за приложение на привилегированата разпоредба на чл. 180а ал. 3 ЗДДС, тъй като посочената разпоредба е приложима, когато регистрираното лице е начислило данъка в периода, следващ периода, през който данъкът е следвало да бъде начислен (т.е. в конкретния случай разпоредбата на чл. 180а ал. 3 ЗДДС би била приложима, ако задълженото лице беше начислило данъка в данъчен период месец юни 2023 г.) като в тези случаи имуществената санкция е в по-нисък размер – определя се в размер на 2 % от данъка, но не по-малко от 25 лева.

Не са основателни възраженията за маловажност на нарушението. Конкретното нарушение не се отличава с по - ниска степен на обществена опасност, сравнено с други нарушения от същия вид. В резултат на забавеното начисляване са накърнени обществените отношения, свързани с

отчетността на дружеството към приходната администрация, общия резултат в справка-декларация, а предвид естеството на доставката - и тези обществени отношения, свързани с проследяване и отчитане на доставки от други държави - членки на ЕС. На следващо място, маловажност на нарушението не може да се обсъжда и предвид размера на неначисления и дължим ДДС, като обстоятелството, че за същия е налице право на пълен данъчен кредит е отчетено от законодателя при формулиране на санкционната норма на чл. 180а, ал. 1 ЗДДС, поради което не следва да се отчита повторно при преценката на маловажността. Най-сетне в противовес на твърдението на жалбоподателя за маловажност на нарушението е и срокът на забавата, като следва да се изтъкне, че данъкът е бил начислен едва през данъчен период месец юли 2023 г. т. е. два данъчни периода по-късно и то след започване на проверката от страна на приходната администрация. Извод за по-ниска степен на обществена опасност на нарушението категорично не може да бъде формиран, предвид и на данните по делото, че при извършване на проверката са установени общо шест идентични нарушения, което сочи, че не се касае за инцидентен пропуск в дейността на дружеството – въззивник, а за последователно неизпълнение на задължението му за начисляване на ДДС. Предвид горното съдът намери, че като не е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, наказващият орган не е допуснал нарушение на материалния закон.

С оглед на всичко изложено съдът намери, че жалбата е неоснователна и наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

Предвид извода за неоснователност на жалбата право на разноски има наказващият орган, който претендира юрисконсултско възнаграждение чрез процесуалния си представител. Наказващият орган претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 120, 00 лева. Следва да се посочи, че в случаите по чл. 63д ал. 4 ЗАНН размерът на възнаграждението се определя от съда, който следва да съобрази фактическата и правна сложност на делото, както и вида и обема на осъществено процесуално представителство, като определеното от съда възнаграждение не следва да надвишава максималния размер на възнаграждението, предвиден в чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 150 лв. В случая в производството пред

СРС е проведено едно съдебно заседание, в което наказващият орган е представляван от процесуален представител, който е представил писмени доказателства. Ето защо съдът намира, че претендираният размер на юрисконсултското възнаграждение, който е над средния, предвиден в чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, се явява несъответен на фактическата и правна сложност на делото и на положените процесуални усилия. Предвид горното съдът намира, че юрисконсултското възнаграждение, което въззивникът следва да заплати на въззиваемата страна за процесуално представителство следва да е минималния размер, предвиден в чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно 80, 00 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 т. 5 вр. ал. 9 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 724254 – F716738/05.09.2023 г., издадено от заместник – директор на ТД на НАП - София, с което на основание чл. 180а ал. 1 ЗДДС на "xxxxxxxxxxxx" ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxxxx, е наложена имуществена санкция в размер на 21 929, 39 лева /двадесет и един хиляди деветстотин двадесет и девет лева и тридесет и девет стотинки/ за нарушение на чл. 86 ал. 1 т.1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 82 ал. 2 т. 3 ЗДДС.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ "xxxxxxxxxxxx" ЕООД, ЕИК xxxxxxxxxxxx, **ДА ЗАПЛАТИ** на Национална агенция за приходите, сумата от 80, 00 /осемдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____